
ภาคผนวก

แบบฝึกหัด นำแนวทางการแก้ไขปัญหาสังคม มาประยุกต์หรือปรับใช้ในการแก้ไข
ปัญหา ให้กับตนเอง และสังคมรอบตัว ปัญหาบางอย่างต้องการแก้ไขแบบเฉพาะหน้า จับ
พลัน ระยะเวลาสั้น

ปัญหาบางอย่างต้องการการป้องกันและแก้ไข แบบมีการวางแผน มีการเตรียมการณ
ล่วงหน้า ระยะเวลา เพื่อไม่ให้ปัญหานั้น ๆ เกิดขึ้นอีก

ลองอ่านปัญหาของเพื่อน ๆ แล้วฝึกหาแนวทางแก้ไข โดยยังไม่ต้องดูคำตอบข้างท้าย
หรือถ้านักศึกษาท่านใดคิดว่า ควรจะมีแนวทางตอบปัญหาในรูปแบบอื่น ๆ ได้อีก โปรดส่ง
ข้อเสนอแนะที่ท่านเห็นว่าสมควรมาที่

ผศ. ณัฏฉลดา พิษิตบัญชาการ
ภาคสังคมวิทยา – มานุษยวิทยา
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
กทม. 10240

EXPRESS

ข่าวรามคำแหง

ข่าวรามคำแหง

บอกเล่าเก้าสิบ ...

น้อง ๆ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ชาวรามฯ มีประสบการณ์ ความสุข ทุกข์ปัญหา...
ที่ไม่อยากเก็บไว้คนเดียว ต้องการบอกเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อเป็น...แรงคิด
ในชีวิต เขียนมาบอกเล่าเก้าสิบกับพี่แนนได้ที่ กอง บก.ขร. เอ.ดี 1 ชั้น 2
ม.รามคำแหง กทม. 10240 (พี่แนน)

เหลือที่ ให้น้องบ้าง

น้องหนึ่งชานิติศาสตร์บอกมาว่า เข้าห้องสมุดแล้วหาที่นั่งไม่ได้ มี
แต่หนังสือและสมุดเลคเชอร์นั่งแทน ทางห้องสมุดก็สนใจติดป้ายประกาศ
ไว้เกือบทุกมุมห้องไม่ให้จองที่นั่ง น้องหนึ่งบอกว่าถ้าพี่ ๆ เพื่อน ๆ จองแล้ว
นั่งก็ไม่ใช่ไรอะ แต่หากว่าจองแล้วไม่นั่งก็อย่าจองเลย (เพราะใจร้าย...แหม่ม)
ให้ที่นั่งน้องหนึ่งบ้างนะคะ

พี่ ๆ ที่ชอบจอง... โดยใช้สมุดหนังสือวางในห้องสมุดจองแล้วตั่งนั่ง
นะคะ ถ้าไม่นั่งละก็คอยดู..น้องจะขอใช้สิทธิเองแล้วขโมยสมุดเลคเชอร์
ของพี่ ๆ กลับบ้าน... ยิ่งใกล้สอบแล้วด้วย

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

ความในใจของรจนา.....

รจนาเป็นชาวสิงห์ปี 2 เล่ามุมหนึ่งชีวิตของเธอในรั้วรามฯ ที่อยาก
ให้พี่ ๆ เพื่อน ๆ ได้รับรู้ไว้ว่า “นับแต่การเหยียบย่างเข้ามาในรั้วรามฯ นับว่า
เป็นประสบการณ์ที่แปลกใหม่และน่าตื่นเต้นที่สุดภายหลังจากจบ ม.ศ. 5
รจนาจบการศึกษาจากโรงเรียนที่มีแต่ผู้หญิงล้วน ๆ เมื่อมาอยู่ในรามฯ รู้สึก
ว่าลำบากใจนิดหน่อยในการปรับตัว มีพี่ชายเป็นชาวนิติฯ พี่พาไปรู้จักและ
เข้ากลุ่มกับเพื่อน ๆ ของพี่ที่เป็นผู้ชายล้วน รู้สึกว่าจะเป็นช่วงที่ได้เรียนรู้
อะไรต่าง ๆ มากมาย ฐึ้นนิสัยของผู้ชายแต่ละคน การวางตัวซึ่งแต่ละคนจะ
มีวิถีชีวิตแตกต่างกันไป บางคน.... เป็นลูกพ่อค้าร่ำรวยมหาศาล บางคน
เป็นเด็กต่างจังหวัดใช้เงินซั๊กหน้าไม่ถึงหลังซั๊กเดือน ต้องยืมเพื่อน ๆ และพี่ ๆ
ผู้หญิง และบางคนทำตัวกะล่อนชอบหลอกลวงคนนั้นคนนี้ ดูเหมือนเป็นเกม
อย่างหนึ่งของเขา บางคนเห็นผู้หญิงเป็นทางผ่าน หนู-เป็นเพียงเด็กปี 2 ก็
ได้แต่นั่งมองบทบาทของแต่ละคนอย่างไม่เข้าใจอะไรหลาย ๆ อย่าง ไม่เข้าใจ
ทำไมบางคนเรียนมา 6 - 7 ปีแล้วก็ยังไม่มีความกระตือรือร้นที่จะอยากจบ
ดูไม่ทุกข์ร้อนอะไร เรียนเล่น ๆ ไม่นึกถึงคนที่ต้องก้มหน้าก้มตาส่งเสียบ้าง...
งุนงงกับแฟชั่นแปลก ๆ เพราะสตรีบางคนเล่นนุ่งกระโปรงกางเกงขาสั้น
กับเสื้อกล้ามของผู้หญิงเข้าห้องเรียน.... ทำไมพี่ ๆ ผู้ชายบางคนถึงเอาแต่
กินเหล้า เห็นผู้หญิงเป็นของเล่น.... ทำไมพี่ ๆ เพื่อน ๆ บางคนถึงไม่ชอบ
เข้าห้องเรียน.... ชอบโรบินสัน เซ็นทรัล พาต้า.... แทนการเข้าห้องเรียน”

รจนาจำ.... นี้แหละคือวัยรุ่นเหมือนกันในทุกที่ทั่วโลก แล้วเขาก็รู้ไปเอง
แหละจ๊ะ ว่าเขาควรจะทำอย่างไร เมื่อรุ่นเพื่อน ๆ น้อง ๆ ได้สวมเสื้อครุย
และมีงานการทำกันหมดแล้ว.... ทีนี้ละก็สุดหล่อกับสุดสวยก็จะเปลี่ยนนิสัย
ไปเอง.... ขอบคุณหลาย หลาย นะจ๊ะ.... สำหรับวิทยาทานที่แสนน่ารัก
อันนี้....

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

บอกเล่าเก้าสิบ ...

น้อง ๆ พี่ ๆ เพื่อน ๆ ชาวรามฯ มีประสบการณ์ ความสุข ทุกข์ ปัญหา... ที่ไม่อยากเก็บไว้คนเดียว ต้องการบอกเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังเพื่อเป็น... แรงคิดในชีวิต เขียนมาบอกเล่าเก้าสิบกับพี่แนนได้ที่ กอง บก.ขร.เอ.ดี 1 ชั้น 2 ม.รามคำแหง กทม. 10240

(พี่แนน)

ปัญหาของหนูแดง.

นศ.ตจว.....

จากการที่มีบ้านอยู่ภูธร ปัญหาที่หนูต้องเจอบ่อยที่สุด คือ การที่หนูต้องไปพอกกับเพื่อน ซึ่งทุกคนก็ต้องการที่จะให้แดงไปพอกด้วยซึ่งแดงก็ไม่อยากที่จะทำลายน้ำใจของเพื่อน อาทิหนึ่งแดงต้องตระเวนไปพอกกับคนโน้นบ้างคนนี้บ้าง ครั้งแรกก็พอจะตื่นเต้นดีเพราะได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ และเปลี่ยนบรรยากาศของที่พอก ต่อมาเมื่อบ่อยครั้งเข้าก็เกิดการเบื่อหน่ายเพราะแต่ละคนก็มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย จนบางครั้งแดงไม่อยากจะทนฟังได้และปัญหาใหม่ล่าสุดคือ เพื่อนของแดง 2 คนได้ไปเช่าแฟลตบัวขาวไว้ และต้องการที่จะให้แดงไปอยู่ด้วยโดยช่วยกันออกค่าเช่าห้องและแดงก็มีเพื่อนอีกคนหนึ่งอยู่ที่แฟลตคลองจั่นต้องการให้แดงไปอยู่ด้วยเช่นกัน แแดงคิดว่าเพื่อน ๆ มาบังคับแดงซึ่งทำให้การเป็นตัวของตัวเองของแดงน้อยลงจึงตัดสินใจย้ายหอพักใหม่โดยไม่บอกให้ใครรู้และปัญหาที่ตามมาคือมิตรภาพระหว่างแดงกับเพื่อนทั้ง 3 คน คงเกือบจะขาดเยื่อใยไปแล้วเพราะเดี๋ยวนี้ก็มองหน้ากันไม่สนิทเหมือนเดิม มีอะไรก็ไม่ปรึกษาแดงเหมือนเดิม ความจริงก็ตีเหมือนกันแต่คิดดูมันก็ขาดอะไรไปอย่างหนึ่ง ปัญหาของแดงพี่ คิดว่ามันเป็นปัญหาหรือเปล่าคะหรือว่าแดงประสาทไป

คิดถึงความสำเร็จในวันข้างหน้าเถอะจ้ะแดง

พี่แนน

รอมมหน่อย

ปัญหาที่ผมต้องการให้แก้ไขคือ เกี่ยวกับความรักของแฟนที่มีต่อผม คือผมต้องการที่จะเรียนให้จบไว ๆ แต่ผมก็ต้องเอาเวลาที่มีอยู่ไปให้กับแฟนเกือบหมดโดยเฉพาะแทบจะไม่มีเวลาให้กับตัวเอง ผมจะหาวิธีที่จะทำให้แฟนเข้าใจและทำให้แฟนรู้ว่าผมมีได้นอกใจหรือยังรักเค้าอยู่เสมอ เพราะเวลาของผมได้ทุ่มให้กับการเรียนเป็นส่วนใหญ่ และรองลงมาคือทุ่มเวลาให้กับแฟน ส่วนการที่จะให้เวลากับตนเองหรือสนใจตัวเองนั้นมีน้อยมาก

ผมจึงคิดอยู่ว่าทำอย่างไรแฟนผมซึ่งเค้าก็รักผมและผมก็รักเค้าจะได้เข้าใจว่า ผมยังมีภาระหน้าที่อยู่คือผมต้องเรียน

(หมายเหตุ) การที่ผมทุ่มเวลาให้กับแฟนมากทำให้การเล่าเรียนในภาค 2/25 .. ของผมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร คือแต่ก่อนผมลง 24 หน่วยก็ติดผมผ่านหมด แต่ในภาค 2/25 .. ผมลงไป 24 หน่วย ตอนนี้นำ 2 วิชาแล้ว จากการประกาศผล 4 วิชา ยังเหลืออีก 4 วิชาที่จะต้องประกาศ

แถ้วทราบแล้วให้เวลานอกเขาบ้างนะจ๊ะ จะได้สวมครุยไว ๆ

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

บอกเล่าเก้าสิบ ...

นิเวศโรจน์ใจ
นบ.นิพนธ์นิเวศโรจน์

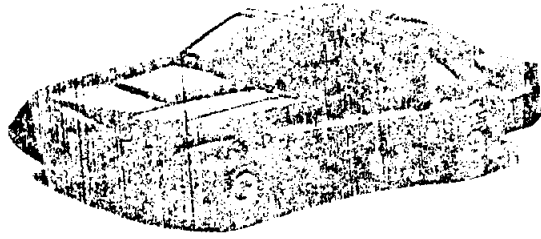
คุณพ่อ...ของจ๊อบแจ๋ง...

จ๊อบแจ๋งบอกว่า...หนูมีปัญหาครอบครัว ทำอย่างไรถึงจะทำให้พ่อเลิกนิสัยเจ้าชู้เมื่อก่อนครอบครัวของเราเคยมีความสุขมาตลอดแต่มาเกิดปัญหาเมื่อครอบครัวเราอยากได้ลูกผู้ชายไว้สืบสกุล แต่จนแล้วจนรอดก็ไม่มี พ่อจึงคิดมีเมียหน่อยเพื่อจะได้ลูกผู้ชายครอบครัวเราจึงเกิดการแตกแยก แม่เสียใจต่อการกระทำของพ่อแต่ก็ไม่พูดอะไร คิดมากกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ร่างกายทรุดโทรมลงทุกวัน หนูกลัวใจมากสงสารแม่ หนูไม่อยากให้แม่คิดมาก อยากจะหาวิธีใดก็ได้ช่วยแม่ แต่ก็จนใจ อีกอย่างหนูก็อยู่ในวัยศึกษา คงไม่มีปัญญาช่วยเหลือครอบครัวได้ ครอบครัวหนูไม่มีการแยกกันอยู่ ไม่มีการหย่าร้าง ไม่มีปัญหาเรื่องญาติพี่น้อง แต่มีปัญหาเดียวคือ...คุณพ่อหนู...มีรักใหม่...เพื่อต้องการลูกผู้ชายไว้สืบสกุล...เท่านั้นค่ะ...

จ๊อบแจ๋งควรเอาใจคุณแม่ให้มาก ๆ ไม่มีชั่วโมงเรียนก็พยายามอยู่ใกล้ซิคท่านเพื่อชดเชยสิ่งที่ท่านขาดไปคือความสนใจจากคุณพ่อ ไม่ได้มีคุณแม่คนเดียวที่พบกับปัญหานี้มีคุณแม่อีกหลายร้อยหลายพันคนที่ประสบกับปัญหานี้ คุณแม่ของจ๊อบแจ๋งโชคดีกว่าเขาเหล่านั้นที่เงินทองไม่ขาดมือและจ๊อบแจ๋งกับน้อง ๆ ก็ได้เรียนต่อในมหาวิทยาลัย จ๊อบแจ๋งพยายามหาคำถามคุณพ่อให้เห็นกับคุณแม่...ขออย่ามีลูกชายเลยแต่คุณพ่อยังคงคือดั่งไม่ฟังเสียง...จ๊อบแจ๋งน้องของพี่แนนคนนี้ก็ต้องบอกกับตัวเองและคุณแม่ว่า “ช่างเขาเถอะ” ไม่ควรใช้วิธีไปขโมยลูกชายของคุณพ่อที่โรงเรียนจะยิ่งเจ็บ (ใจ) หนัก...จ๊อบแจ๋งได้ทำหน้าที่ลูกที่แล้ว ตั้งใจเรียนรามฯ ให้จบไว ๆ...ให้ไค้จีมาเซชมบ้าง...ในวันข้างหน้าเมื่อจ๊อบแจ๋งมีครอบครัวแล้วก็จะพบว่าจ๊อบแจ๋งโชคดีกว่าอีกหลาย ๆ คนและเรื่องนี้ก็...ธรรมดา (โลก)...จะ...พี่แนนมีคำร้องทุกข์ของเพื่อน ๆ จ๊อบแจ๋งอีกหลาย ๆ คนที่มีปัญหาเกี่ยวกับจ๊อบแจ๋งและคุณพ่อ ๆ ไม่ได้ส่งปัจจัยมาเป็นค่าเล่าเรียนต้องไปทำงาน ไม่มีเวลามาเรียน...คุณแม่อย่าบ้านอีกด้วย...

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

ยอดนักแข่ง...รถ...บันลือโลก...

ในรามฯ ของเรามีรถทุกชนิดทุกยี่ห้อ รุ่นล่าสุดจนถึงเก่าที่สุด นับแต่เบ็นซ์-สปอร์ต ซีตรอง ซีเอ็กซ์ บีเอ็มดับเบิลยู เปรอริโอ 505 โตโยต้า คัทสัน จนกระทั่งถึงรถโตโยต้าใหม่ เมื่อ 20 ปีที่แล้ว แอ้วเห็นแล้วรู้สึกอิจฉาพี่ ๆ ที่ขับรถเหลือกินอยากอึดใจดขี่ของนั่งรถเล่นรอบรามฯ แต่ก็กลัวว่า พี่ ๆ จะไม่ยอมจอดให้แอ้วได้ขึ้นนั่งเหมือนสองแถวผู้ซื่อสัตย์จงรักภักดีของแอ้ว ปัญหาของแอ้วมีอยู่ว่า...แอ้วอยากให้พี่ ๆ ที่ขับรถใน ม.ร.ควรรหยุดรถให้คนที่กำลังเดินอยู่ไม่ว่าจะเปลี่ยน ชม.เรียน ไปห้อง-สมุด ฯลฯ เดินผ่านไปก่อน พี่ ๆ ขอบขับรถเสียงดัง ๆ โดยไปเพิ่มท่อไอเสียเป็นสองท่อเพื่อที่ว่ารถดัง ๆ คนจะได้มอง บางครั้งพี่ ๆ ก็มักจะขับรถมาข้างหลัง แล้วบีบแตรไล่คนเดินเท้าซึ่งเป็น นอ.ศอ.ด้วยกัน...พี่ ๆ ไม่ควรทำนะคะ...แอ้วเกลียด...หน้าฝนบางที่พี่ ๆ ก็ขับรถตึกตาคาน้ำรดสวย ๆ ขับรถหวือหวา...น้ำที่ท่วมเจ็องกระเด็นถูกเสื้อ...ถูกกระโปรงแอ้ว...และ นอ.ศอ.ที่เดินเท้า...ทำให้ด่างเป็นคราบ ๆ ทั้งวัน...แอ้ว...อยากจะขอร้องให้เห็นใจ นอ.ศอ.เดินเท้าบ้าง...ขอร้องแล้วไม่เชื่อ...แอ้ว...ก็จะบอกให้พี่สองแถวของแอ้ว...แอบปล่อยลม...รถของพี่ ๆ ให้แปบ ๆ ทั้งสี่ล้อเลยโดยแอ้ว...และเพื่อน ๆ จะตั้งชมรม นอ.ศอ. เดินเท้า...จด กอ.ทอ.รถของพี่ ๆ ไว้ แล้วไปให้พี่สองแถวของแอ้ว...จัดการ...

ยอดนักแข่งรถมือกรังค์ปรีซ์ทั้งหลายฟังคำ...ขู่มามาเพียงแอ้ว...ไว้ให้ดี...แล้วจะว่าพี่แนนไม่เตือน...

ข่าวรามคำแหง

ลูกชายพ่อขุนฯ...ต้องเข้มแข็ง...

ฐานะทางบ้านผมไม่ค่อยดีนักเพราะพ่อแม่มีภาระรับผิดชอบมากมาย เท่าที่ผ่าน มาส่วนใหญ่ปัญหาของผมเป็นปัญหาเกี่ยวกับปมด้อยของตัวเองในชีวิต ไม่ว่าจะเป็น ฐานะทางบ้านหรือปัญหาเกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง ผมคิดว่ามีคนจำนวนไม่มากนักน้อยที่มี ปัญหาเหมือนผม เมื่อตอนเป็นเด็กไม่เคยคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่พอโตขึ้นก็เริ่มมีความ คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะเวลาผ่านไป มันก็ช่วยความคิดให้เปลี่ยน...เกี่ยวกับเรื่องผู้หญิง แต่ก่อนชอบคนสวยและเรียบร้อยอย่างแม่ศรีเรือน แต่เดี๋ยวนี้ทำไม่ได้เพราะสภาพสังคม เปลี่ยนไป ทำให้ผู้หญิงมีบทบาททางสังคมมากขึ้น ก็เลยคิดว่าความสวยดูค่อนข้างจะ ไม่มีความหมายเท่าไรนัก ควรศึกษาถึงจิตใจและความเหมาะสมทางด้านอื่น ผมเขียน มาระบายถึงปมด้อยของตัวเองดูจะไม่เป็นสาระสักหน่อยแต่นี้ก็คือความในใจของผม... ผมเรียนใกล้จบแล้ว แต่ฐานะทางบ้านไม่ค่อยดีจึงยังไม่กล้า...ชอบใครครับ-บัน

...คิดถูกแล้วที่มีมานะออกทน ต่อสู้อุปสรรคต่าง ๆ จนเกือบสวมครุยแล้ว เป็นลูกชาย พ่อขุนฯ ต้องเข้มแข็งอย่างนี้ จำไว้อย่างหนึ่ง ว่าไม่มีใครที่อยากได้อะไรแล้วได้ทุกอย่าง ตามที่ตนต้องการ

มาสุซุซา...กลัว...

มาสุซุซา นักศึกษาราม ปีสอง มีปัญหาเกี่ยวกับความรักเป็นความรักของ นอ.ศอ.ด้วยกันแต่ต่างมหา'ลัย และ...ก็ไกลกันเหลือเกิน เขา...เรียนแพทย์ที่ ม.ช.ถ้า เขาว่างจากเรียนเสาร์-อาทิตย์ หรือปิดเทอมเขาจะมาเยี่ยมมั่ง แต่รู้สึกว่ามันเป็นปัญหา ตรงที่ความห่างไกล เรากลับเขาจะไปมีใหม่มั่งแหละ แต่เขาก็จะมาเยี่ยมบ่อย ๆ ทุก ครั้งที่เสาร์-อาทิตย์ ะยะนี้ แต่ก็ไม่ค่อยสบายใจกลัวเขาสอบตก จะต้องเข้าชั้นถ้าเขา มาบ่อย เพราะเรียนหมอใคร ๆ ก็ทราบว่ายาก เขาต้องเสียค่ารถทัวร์ไปกลับตั้ง 300 บาท เสียเงินก็ไม่เสียตายหรอกแต่สงสารที่เขาต้องเหนื่อย กลับอาทิตย์ตอนกลางคืน เข้าวันจันทร์ก็ต้องไปนั่งเรียน... จนเดี๋ยวนี้เราต่างก็อยู่ปี 2 ญาติ ๆ คือพ่อแม่ทั้งสอง

ข่าวรามคำแหง

ฝ่ายก็ไม่ว่าอะไรที่เราสนิทสนมกันมาก ยิ่งเรียน ๆ หนักเขาก็ยิ่งพอมทำให้หนูไม่สบายใจมาก...แต่ปัญหาใหญ่ ๆ ของหนูคือกลัว...ว่าเขาจะไปจีบสาวมหา'ลัยเดียวกันจึงเลยความใกล้ชิด ถ้าคิดถึงเรื่องนี้ที่ไรหนูจะปวดศีรษะทุกครั้งและอารมณ์เสียด้วย และคิดต่อไปอีกว่าถ้าอกหักจะทำอย่างไร...แต่หนูดูทุกครั้งที่มาหา เขาจะดีใจมากที่ได้พบหน้า และหนูก็คงเหมือนกับเขา มีครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้เขากลับบ้านเสาร์-อาทิตย์ไปหาพ่อแม่ของเขา บ้านเขาจะมีลำไย อร่อยมากเขาบอกว่าเขาคิดถึงหนูมาก เตรียมใส่กล่องในวันอาทิตย์กะว่าวันจันทร์จะส่งพัสดุมาที่ กทม.แต่ไม่รู้เป็นไงทั้ง ๆ ที่เป็นวันอาทิตย์ วันจันทร์เขาจะเรียนแล้ว เขาเห็นรถทัวร์ตอน 4 โมงเช้า เขาจัดการซื้อตั๋วรถถึงกทม.ทันทีแล้วเขาก็มาหาหนู ทำให้หนูแปลกใจมาก ความแปลกใจและดีใจทำให้เราทั้งสองกระโดดเดินเข้าหากันรู้สึกว่ามีอารมณ์อบอุ่นใจเอามาก ๆ เขาบอกว่าเอาลำไยแห้งมาให้แล้วซื้อตั๋วรถจะกลับห้าทุ่ม หนูพูดอะไรไม่ออกเลยมันตื่นตันใจอย่างบอกไม่ถูก เราคุยกันหนึ่ง ชม.เขาก็เลยต้องจำใจกลับ หนูเดินไปส่งเขาที่ป้ายรถเมล์ใจหายเมื่อเห็นเขาก้าวขึ้นไปบนรถเมล์ มีความรักนะมีทุกซัดต่างหาก ความสุขจะได้เพียงจิบจิบเท่านั้น เมื่อเขาจากไปความเหงาความทรมานก็เข้ามาแทนที่ ทำไงได้เราอยู่ห่างไกลกันเหลือเกิน...แต่ไม่ไกลเกินที่จะเจอกันได้อีก...หนูเรียนรัฐศาสตร์เขาเรียนแพทย์...มีคนเขาพูดรอกหูว่าสายงานไม่ตรงกันจะอยู่กัน...แต่แต่งงานกันไปได้เหวอ ส่วนมากแพทย์จะเลือกพยาบาล หนูก็ลุ้นใจมากในปัญหาอนาคต แต่บ่อยครั้งก็พูดปลอบใจตัวเองว่าเขารักเราซะอย่าง ทุกอย่างคงไม่มีปัญหา แต่ก็ได้แค่ปลอบเท่านั้น...

มาสุขภาพดีถูกแล้ว...เมื่อคิดถึงเขารั้งใดก็หยิบตำรามาด้วย รีบเรียนให้จบแล้วคิดถึงอนาคตอีกที ความรู้ดี ฉลาดเป็นคู่คิดคู่ปรึกษาได้...ไม่ถ่วงความก้าวหน้า คุณหมอกับคุณปลัดหญิงคนสวยคนนี้จะไปด้วยกันได้...ตลอดไป ไม่ต้องคิดมากกลัวว่าเขาจะเป็นอื่น...ถูกพ่อขุนฯ ซะอย่าง

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

บอกเล่าแก่สืบ ...

คำสารภาพของ...น้องใหม่

พี่แนนครับ...นับตั้งแต่ก้าวเข้ามาสู่วิวรรามฯ ของเรา ผมภูมิใจมากตั้งแต่วันที่ ได้เข้ามาซื้อใบสมัคร พอเห็นรุ่นพี่ ๆ ยิ่งดีใจที่เขาบริการแก่พวกน้อง ๆ ซึ่งเป็นน้อง ใหม่ยังไม่คุ้นเคยกับสถานที่รุ่น ๆ เห็นน้องใหม่เดินผ่านมาทางเดินที่กองอำนวยการก็ จัดแจงวิ่งเข้ามาถามบ้าง เช่นน้องมีปัญหาเรื่องเรียนไหม ถ้ามีก็รีบบอกพี่นะ ผมรู้สึกดี ใจมากที่รุ่นพี่ ๆ ของพวกเราไม่หยิ่งเลยแม้สักนิดเดียว

พอผมสมัครเป็นนักศึกษารามคำแหงเรียบร้อยแล้วยิ่งภูมิใจมากที่สุดที่ได้มา อยู่ในรั้วน้ำเงินทอง เพราะมีผู้คนมากหน้าหลายตา ส่วนมากเพื่อนผมก็เยอะแยะ แถม เมื่อเวลาสมัครก็มีรุ่นพี่ ๆ คอยเอาใจใส่แนะนำ เหมือนกับโปรแกรมเมอร์ถ้าเราทำอะไร ไม่ถูกหรือเขียนข้อความใดที่ไม่ถูก และเมื่อสมัครเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้วก็เปรียบ เสมือนเรา เราได้เป็นผู้ใหญ่แล้ว อนาคตจะต้องเป็นผู้ปกครองดูแลมีครอบครัวในเมื่อ เรียนจบไปแล้วก็หางานทำ ทำไมจึงต้องเรียกว่าเป็นผู้ใหญ่ก็เพราะในเมื่อก้าวเข้ามาสู่ ชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัยนั้น ทำให้การดำเนินชีวิตไม่เหมือนแต่ก่อน คือในอดีตที่ผ่านมา ตั้งแต่อนุบาลจนถึง ม.6 เราต้องทำตัวให้เป็นผู้ใหญ่ไม่ใช่ทำตัวให้เป็นเด็ก ที่สำคัญ อีกประการหนึ่ง ส่วนตัวผมเองนั้นก็พลาดจากเอ็นทรานส์มาก็ไม่เสียใจเท่าไรเพราะมี คนอื่น ๆ จำนวนเป็นแสนคนที่พลาด แถมยังมีมหาวิทยาลัยเปิดอีกด้วย นี่แหละที่ผมภูมิใจ สถาบันรามฯ แห่งนี้มากที่สุด ผมไม่โทษโรงเรียนที่เคยเรียนเลย ต้องโทษตัวเราเอง คงเหมาะกว่า คนที่เรียนเก่งมากอย่างเพื่อนของผมหลายคนซึ่งขยันมากยังสอบเอ็นทรานส์ พลาดได้ ส่วนผมนั้นก็เรียนจบจากโรงเรียนอำนวยการศิลป์ กทม.ครับ...สุดท้ายผมขอฝาก ชีวิตใหม่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยครับ ซึ่งสถาบันนี้ผมสำรวจดูแล้วก็เหมือนกับ กับจุฬา-ธรรมศาสตร์นั่นเอง ไม่แตกต่างและไม่เสียเปรียบกันเลยแม้แต่น้อย ในเมื่อ จบการศึกษาแล้วได้รับใบปริญญาบัตรเหมือนกันทุก ๆ คน...

สวัสดิ์ครับ ผมก้อล์ฟ

ชื่นชมรามฯ อย่างเดียวยังไม่พอจะ ควรนำชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่รามฯ ด้วยการเป็น ลูกพ่อขุนฯ ที่น่ารัก เรียนเด่น กิจกรรม-ช่วยเหลือชุมชนดี กีฬาเลิศ เทอมนี้พยายามตั้งใจ ทำจ๊อม ๆ มาให้พี่แนนดูสักสองสามตัว แล้วมาขอรับรางวัลได้...ขอให้โชคดี

ที่แนน

ข่าวรามคำแหง

พี่แนนครับ

ผมเป็น นศ. ปีหนึ่ง เพิ่งมาเรียนรามฯ ได้ 3 วัน รู้สึกเศร้า ๆ เพราะรอยแผล ยายังไม่หายสนิทจากผลการสอบเอ็นทรานส์ ผมมีเรื่องกลุ้มใจคือ เรื่องตารางเรียน ซึ่งผมยังไม่ค่อยได้รู้เขาให้หรือยัง แต่ผมเห็นเพื่อน ๆ ที่ไปสมัครวันเดียวกับผมเขาได้รับในวันสมัครเลย เขาลงคณะ... ส่วนผมลงนิติฯ เพื่อนบอกว่าเขาแจกในวันลงทะเบียนเลย แต่ทำไมนิติฯ ถึงไม่มีให้ ผมก็ไม่รู้จะไปหาใคร เพราะไม่รู้จักใครเลยที่เรียนนิติฯ ทำไงดีล่ะครับ พี่แนนช่วยผมหน่อย

ขอให้พี่แนนและคณะ ขร.จงมีความสุขมาก ๆ

.....ป็น.....

เวลาและภาระที่ นศ. จะต้องช่วยตนเองในการหาที่นั่งเรียนในการบรรยายแต่ละวิชา คงจะค่อย ๆ ทำให้ความเศร้าหายไปได้ ตั้งใจเรียนให้ดี ในเวลา 4 ปีต่อไปนี้ ควรทำ จี ให้ได้ประมาณ 10 ตัวอย่างน้อย หรือ 28 ตัวอย่างมาก เพื่อความน่าดูของเกรดเฉลี่ย ที่ไม่ควรเป็น 2.25 เวลาที่มีประกาศรับสมัครงานมักจะเห็น... "ผู้ที่ได้เกรดดีจะพิจารณาก่อน"

ตารางเรียน ขวรามฯ เขาเรียกกันว่า น.ร.30 รับได้พี่แนนทะเบียนของคณะ น.ร.30 ของภาคต่อไปมักจะออกในช่วงสอบของภาคเรียนเดิมเช่น น.ร.30 ของภาค 2/ มักจะออกในช่วงสอบของภาค 1/ สำหรับตารางเรียนของ นศ.ปี 1 นั้น มีพิมพ์อยู่ในระเบียบการรับสมัคร

พี่แนน

อรณา...ไม่สบายใจที่เดินไปไหนก็..มีแต่คนมอง

อรณา...บอกพี่แนนว่า เป็นคนอ่อนไหวง่าย ใจน้อยเก่งแต่ไม่บ่อยครั้งบางครั้งก็ทำใจได้ อยู่บ้านไม่ค่อยมีความสุขอยากหาทางไปอยู่ที่อื่น ทำอย่างไรที่จะให้แม่เข้าใจในตัวเราบ้าง ไม่พูดกับแม่มาร่วมเดือนกว่าแล้ว เป็นคนแปลกใจกับคนอื่นง่ายแต่โกรธกับแม่ที่ไรใช้เวลานานเหลือเกินกว่าจะกลับมาพูดกันใหม่ ทุกวันนี้มองหน้ากันไม่ค่อยสนิทมีความรู้สึกเหมือนคนแปลกหน้าเดินสวนกันก็ยังไม่มองหน้ากันเลยรู้ว่าทำแบบนี้มันบาปแต่ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร เป็นคนไม่ค่อยพูด ชอบเก็บความรู้สึกแต่ชอบแสดงทำป็นปึงวางทำใครเห็นแล้วบอกหมั่นล้ออุกเข้ามาตบ...มีผู้ชายมาชอบหลายคนแต่ไม่เคยนึกชอบใครเลยทำให้เขาผิดหวังหลายครั้ง แต่ทำใจได้ เราไม่ชอบเค้าจะทำยังไงที่จะทำให้เราชอบใครขึ้นมาสักคนบ้าง ตั้งแต่รู้ตัวว่าเป็นสาวก็มีคนมาจีบมากหน้าหลายตา ก็อย่างที่บอกว่าไม่เคยนึกพิศวาสใคร บางคนก็รู้สึกเขาจะเป็นคนดี หน้าตาดีก็มีมากแต่ไม่เคยสนใจใครกลับมีความรู้สึกรังเกียจเห็นเป็นเรื่องสกปรก เป็นคนผิดปกติหรือเปล่า จะทำอย่างไรดีถึงจะไม่ให้คนมาสนใจเราหรือคอยดูเรามากนักเวลาเราเดินอยู่ข้างถนน เพราะทุกวันนี้มีแต่คนคอยจ้องคอยมองเวลาเราเดินผ่านหรือเดินสวนกันเลยมีความรู้สึกไม่สบายใจเหมือนเราเป็นตัวประหลาดทั้ง ๆ ที่เราทำไม่ได้ทำตัวผิดปกติแต่ตัวก็ธรรมดาเหมือนคนอื่น...

ตอนอยู่มหาวิทยาลัย นศ.มักนอนกับคุณแม่เป็นประจำ งอนไปงอนมาแต่ท้ายสุดคุณแม่มักจะเป็นฝ่ายจ้อจุกทุกครั้งเพราะความรักในใจที่ท่วมท้น เมื่ออรณามีงานการทำที่ดี มีครอบครัวของตนเอง จะรู้สึกรักคุณแม่มากกว่าใครหนอให้ทุกอย่างกับเราโดยไม่เคยหวังอะไรตอบแทน...ทางที่ดีอย่างอนมากนักพยายามเข้าใจท่านบ้างว่าทุกอย่างที่ท่านทำไปก็เพราะความรักที่ กาลเวลาผ่านไปด้วยประสบการณ์ในชีวิตโลกปัจจุบันกลับกาลก่อนนั้นต่างกัน พยายามอธิบายให้คุณแม่เข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร คุณแม่คงให้สิทธิอรณาต่อรองกันท่านได้เพื่อปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบัน

ทีนี้แล้วที่อรณายังไม่สนใจหนุ่มคนใด ทางเลือกยังมีอีกมาก อย่าตัดไม้ตรีใคร ๆ เสียเลยคบไว้เป็นเพื่อนคอยช่วยเหลือกันก็จะเป็นการดีกว่า...อรณาคงเป็นคนสว่นน่ารักมีคนมารักมากมาย ไม่ว่าจะไปไหนก็มีแต่คนมอง พี่แนนชักอยากจะเห็นเสียแล้วซี อยากให้อรณาคณนี้ สวยด้วยวิชาการดีด้วย มีเพื่อน ๆ คอยช่วยเหลือ รู้จักเลือกคบคน

พี่แนน

ข่าวรามคำแหง

ยศไกร...สอนน้อง

เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา พี่ยศเดินผ่านตึก เอส.เอ.บี. และ เค.แอล.บี. เห็นน้องมากหน้าหลายตามาสัมผัสเป็นนักศึกษาใหม่ สู้ความหวังใหม่...ใคร ๆ เขาบอกว่าเราเรียนไม่เก่งจึงต้องมาเรียนรามฯ แต่พี่ยศว่าไม่ใช่เป็นเพราะว่าเราขยันน้อยหรือขี้เกียจต่างหากละ เพราะคนที่เรียนทางศิลป์แล้วความสามารถทางสมองจะเท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่เป็นวิชาท่องที่จะต้องนำมาวิเคราะห์ทั้งนั้นจริงไหม?...เราดูหนังสือน้อยกว่า เชื่อดวงมากกว่า ชอบเดอะมอลล์ มากกว่า หรือเราอยากเรียนคณะที่ต้องการหรือขี้เกียจสอบเข้า เราเลยมาพบกัน ณ ที่นี้...สู้ความหวังใหม่ ที่นี้เราต้องล้มความหลังให้หมด ตั้งใจเรียน อย่าพยายามให้ได้เกรด ที-ผ่านหมด ควรจะมีบ้างอย่างน้อยสัก 10 ตัว หรือ 25 ตัว แล้วน้อง ๆ จะประสบความสำเร็จได้สวมครุยรามฯ สมความตั้งใจ มาร่วมเป็นลูกพ่อขุนฯ แล้วน้อง ๆ จะพบระบบการเรียนที่ต้องช่วยตนเอง ไม่มีใครมาบังคับว่าต้องเข้าห้องเรียน น้องจะพบกับความเป็นอิสระ และการช่วยเหลือตนเองในสิ่งที่ควรจะทำ ในฐานะรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จพอสมควร พี่ยศอยากจะบอกน้องให้มีการเตรียมตัวเตรียมใจในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ละนะ...เรียนว่าบัญญัติ 9 ประการของยศไกรในการเรียนรามฯ เพื่อที่น้อง ๆ จะได้ไม่ต้องพบกับคำว่า รามฯ ของเรา เข้าง่ายออกยาก แต่เป็นเข้าก็ง่ายจบก็ง่าย

- 1) น้องจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเอง พยายามช่วยเหลือตนเองในการหาวิชาความรู้
- 2) น้องจะต้องสนใจการเรียนให้มากที่สุด ถึงแม้บางครั้งจะต้องมีงานกิจกรรม
- 3) น้องจะต้องตั้งใจเรียน ถ้ามีโอกาสมีเวลาน้องควรต้องมาเรียน มาฟังคำบรรยายอย่าขาดเรียน
- 4) น้องจะต้องมีการคบหาสมาคมกับเพื่อนแต่อย่าให้มากจนเกินไป คบเพื่อนเพื่อชี้แนะแนวทางที่ดี
- 5) น้องควรต้องทำตัวเราเองให้เป็นคนดี อย่าไฝ่ในทางไม่ดี เช่นชอบดื่มของมีนเมา อย่าเสพยาเสพติดให้โทษ
- 6) ถ้าเพื่อนของน้องมีปัญหา เราต้องพยายามชี้แนะแนวทางที่ดีให้เขาได้ ถึงแม้ว่าบางครั้งจะทำให้น้องต้องลำบากใจ
- 7) นั่งทานข้าวอยู่ในโรงอาหาร บางครั้งนั้นจะเห็นคนที่มีแนวโน้มผิดปกติ เช่นมาในรูปญาติไม่มีเงินใช้หรือขอเงินไปซื้อของให้ลูก เราต้องไม่เชื่ออย่าให้โดนหลอก
- 8) เราต้องปฏิบัติตัวให้มีระเบียบวินัยเช่นเวลาสอบน้องใหม่ ผู้หญิงจะต้องแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยและไม่ทุจริตในการสอบ
- 9) น้องควรต้องขยันหมั่นเพียรในการอ่านตำรับตำรา เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จตามความต้องการที่ได้วางไว้

ด้วยความปรารถนาดี...พี่ยศ...

ข่าวรามคำแหง

บอกเล่าเก้าสิบ

บ๊องไปใจ
บ.เนโทหน้าใจใส

ข่าวรามคำแหง

ใน.....รามฯของเราฝากน้องใหม่

ขร.และบอกเล่าเก้าสิบฉบับนี้คงเป็นฉบับแรกที่พี่แนนและพี่ ๆ ข่าวรามฯ จะได้พบและพูดคุยกับน้องใหม่ที่พี่แนนและพี่ ๆ ข่าวรามฯ ขอต้อนรับน้องใหม่ ผู้ผู้ออมอกพ่อซุนฯ ด้วยความปรีดาที่สุด อยากจะบอกน้องว่า ณ บัดนี้แหละตลอดไปน้องคือรามคำแหง เข้ามาสู่วัฒนารามฯ ในฐานะน้องใหม่แล้ว มีพี่ ๆ ของเราอยากจะบอกน้องว่า.....

อยากจะบอกน้องว่า

รามฯ ของเรา... เป็นมหาวิทยาลัยตลาดวิชา เปิดโอกาสให้คนที่มีความประสงค์จะเรียนได้เรียนมากที่สุด ใครได้มาเรียนที่รามฯ แล้วจะรู้ว่าเด็กที่จบออกไปนั้นมีประสิทธิภาพมาก เด็กรามฯ ที่จบออกไปจะไม่ค่อยตกงาน การเรียนที่รามฯ ทำให้ได้รู้จักกับสังคมหลาย ๆ รูปแบบ ทั้งที่มีปัญหาและไม่มีปัญหา ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี การเรียนรามฯ เป็นการฝึกให้เรามีความรับผิดชอบไปด้วย เช่น ต้องเข้าฟังคำบรรยายทั้ง ๆ ที่ไม่มีใครบังคับฝึกให้มีความไว้วางใจ เช่น แย่งเก้าอี้เรียน แย่งกันนั่งรถ แย่งกันซื้ออาหาร น้องจะเห็นว่า ในรามฯ นั้นเป็นสังคมหลากหลาย ชาวรามฯ มาจากสภาพแวดล้อมต่างกัน บางคนอาจจะมาจากครอบครัวที่เพียบพร้อม บางคนอาจจะมาจากครอบครัวที่มีปัญหาหลาย ๆ อย่าง ชาวรามฯ จะมีการแสดงออกในพฤติกรรมที่ต่างกัน บางคนเรียบร้อย บางคนกร้าวราวด้าวรุนแรง แต่ในท้ายที่สุดเมื่อจบไปจากรามฯ แล้ว ชาวรามฯ จะสามารถเผชิญโลกได้อย่างดีในทุกสถานการณ์ เพราะสิ่งแวดล้อมในรามฯ จะช่วยสอนให้น้องได้รู้จักการแก้ไขปัญหา.....

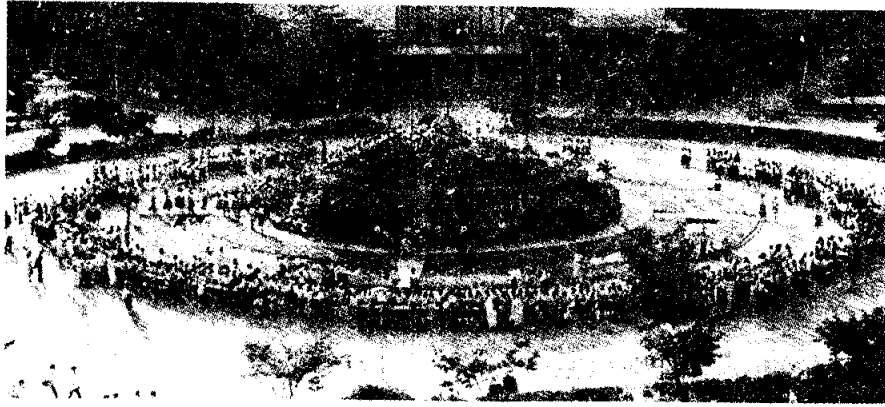
พี่จุ่ม

อยากจะบอกน้องว่า.....

เมื่อ 2 ปีที่แล้วพี่เจ๊จบ ม.6 แล้วก็เอ็นท์...เข้ามหา'ลัย แต่เมื่อฟังผลแล้วพี่เจ๊เข้าอ่อนไปหมดเพราะไม่ทราบว่าจะตนเองจะไปศึกษาต่อที่ไหนดี น้อง ๆ หลาย ๆ คนคงมีความหลังอันเดียวกับพี่เจ๊ใช่ไหมฮะ สรุปว่าเราทุกคนที่จบ ม.6แล้วจะหัวดีเท่ากันหมดจะต่างกันก็ตรงที่ความขยันมากหรือน้อยเท่านั้นใช่ไหมฮะ ที่นี้เราลืมความหลังกันเพราะมีรามฯ ของเราแห่งนี้ช่วยซัดน้ำตาให้พี่เจ๊และน้อง ๆ ด้วยความเต็มอกเต็มใจ โดยการรับนักศึกษาจำนวนไม่จำกัดที่จบ ม.6 เข้ามาเรียนในคณะต่าง ๆ ตามที่ตนถนัด 4 ปีในรามฯ ระบบการเรียนของมหา'ลัยแห่งนี้จะช่วยเป็นอาจารย์ฝึกฝนความอดทนของน้อง ๆ รามฯ มี นศ. จำนวนมาก ทำให้ต้องแย่งกันจองที่นั่ง ทำอะไรก็แย่งกันทำ สิ่งเหล่านี้ที่สามารถทำให้นักศึกษารู้จักอดทน เสียสละและมีประสบการณ์ในชีวิตมากพอสมควร

ด้วยรักจาก..พี่เจ๊.....

ข่าวรามคำแหง

ฝากน้องใหม่.....

รามฯ ของเรามีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย เช่น ห้องน้ำ ที่นั่งพักผ่อน ดอกไม้สวย ๆ รามฯ ให้โอกาสในการเรียนกับน้องอย่างเต็มที่ จะลงวิชาใดก็ได้ ลงอันไหนก่อนหรือหลังก็ไม่บังคับ ขอให้จับกันแล้วกัน ชีวิตในรามฯ เป็นชีวิตอิสระไม่บังคับนักศึกษา ส่งเสริมประชาธิปไตย ชีวิตในรามฯ เป็นตัวอย่างของประสบการณ์ในชีวิตได้เป็นอย่างดี ในด้านที่จะต้องช่วยเหลือตนเอง ในการลงทะเบียนเรียน การเข้าห้องบรรยาย การเตรียมตัวดูหนังสือเมื่อใกล้สอบ ฯลฯ การสมาคมกับเพื่อนที่มาจากทั่วประเทศและมีความหลากหลายในประสบการณ์แห่งชีวิต

พี่ ๆ.....

ฝากน้องใหม่

พี่แจ่มชอบรามฯ ตรงที่มี

สอบซ่อม *

ตู้โทรศัพท์เยอะแยะ มีสถานีอนามัย มีไปรษณีย์ แล้วก็ธนาคารในมหา'ลัย คิดว่าน้อง ๆ คงชอบเหมือนพี่แจ่ม นะฮะ

พี่แจ่ม.....

ท้ายที่สุดนี้.... พี่ ๆ อยากจะบอกน้องว่าภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นลูกพ่อขุนฯ และได้มาศึกษา ณ ที่รามฯ แห่งนี้ เพราะพ่อขุนฯ ก็ได้ทำให้รามฯ แห่งนี้เป็นดินแดนที่ประสิทธิประสาทให้วิชาความรู้กับคนทั่วไป และกับนักศึกษาที่จะได้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ให้รุ่งเรืองตลอดไปดังเช่นลูกพ่อขุนฯ รุ่นพี่ ได้ยึดถือปฏิบัติเป็นแบบอย่างสืบต่อกันมา

จากพี่ ๆ ในรั้วน้ำเงิน-ทอง